

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 45 0 Rs 040024 23 Rev
Sarajevo, 25.07.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija Svjetlane Milišić-Veličkovski, kao predsjednice vijeća, Gorana Nezirovića i Senada Mulabdića, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S.DŽ. iz G., ulica ..., koga zastupa punomoćnik Asif Plećan, advokat iz Sarajeva, protiv tužene „Pobjeda-Rudet“ d.d. Goražde, ulica Višegradska bb, koju zastupa punomoćnica Murisa Makarević, advokat iz Sarajeva, radi poništenja otkaza ugovora o radu, vrijednost spora 89.582,17 KM, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Goraždu broj: 45 0 Rs 040024 23 Rsž od 06.03.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 25.07.2023. godine donio je:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova nastalih u povodu revizije.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Goraždu broj: 45 0 Rs 040024 20 Rs od 27.12.2022. godine odlučeno je kako slijedi:

„Poništava se kao protivzakonita Odluka o otkazu Ugovora o radu tužitelju sa ponudom izmijenjenog Ugovora o radu, broj: ... od 02.12.2019. godine, donesena od strane tužene, te se nalaže tuženoj da uspostavi radnopravni status tužitelja na poslovima rukovodilac Sektora za standardizaciju, osiguranje kvaliteta i zaštitu na radu, počev od 01.12.2019. godine, pa nadalje, u roku od 15 dana.

Poništava se kao protivzakonit Ugovor o radu, broj: ... od 01.12.2019. godine, kojim je tužitelj raspoređen na radno mjesto Tehnolog konstruktor.

Obavezuje se tužena da tužitelju isplati na ime naknade plaća sa naknadom za minuli rad:

- za mjesec decembar 2019. godine iznos od 2.155,76 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.01.2020. godine, pa do isplate,
- za mjesec januar 2020. godine iznos od 2.265,50 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.02.2020. godine, pa do isplate,
- za mjesec februar 2020. godine iznos od 1.969,69 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.03.2020. godine, pa do isplate,
- za mjesec mart 2020. godine iznos od 2.166,67 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.04.2020. godine, pa do isplate,
- za mjesec april 2020. godine iznos od 1.963,56 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.05.2020. godine, pa do isplate,
- za mjesec maj 2020. godine iznos od 2.060,18 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.06.2020. godine, pa do isplate,

- za mjesec juni 2020. godine iznos od 2.166,67 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.07.2020. godine, pa do isplate,
- za mjesec juli 2020. godine iznos od 2.265,15 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.08.2020. godine, pa do isplate,
- za mjesec avgust 2020. godine iznos od 2.068,18 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.09.2020. godine, pa do isplate,
- za mjesec septembar 2020. godine iznos od 2.166,67 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.10.2020. godine, pa do isplate,
- za mjesec oktobar 2020. godine iznos od 2.166,67 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.11.2020. godine, pa do isplate,
- za mjesec novembar 2020. godine iznos od 2.055,87 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.12.2020. godine, pa do isplate,
- za mjesec decembar 2020. godine iznos od 2.265,29 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.01.2021. godine, pa do isplate,
- za mjesec januar 2021. godine iznos od 2.075,63 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.02.2021. godine, pa do isplate,
- za mjesec februar 2021. godine iznos od 1.976,79 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.03.2021. godine, pa do isplate,
- za mjesec mart 2021. godine iznos od 2.273,32 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.04.2021. godine, pa do isplate,
- za mjesec april 2021. godine iznos od 2.174,47 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.05.2021. godine, pa do isplate,
- za mjesec maj 2021. godine iznos od 2.081,17 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.06.2021. godine, pa do isplate,
- za mjesec juni 2021. godine iznos od 2.174,47 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.07.2021. godine, pa do isplate,
- za mjesec juli 2021. godine iznos od 2.174,48 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.08.2021. godine, pa do isplate,
- za mjesec avgust 2021. godine iznos od 2.174,47 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.09.2021. godine, pa do isplate,
- za mjesec septembar 2021. godine iznos od 2.100,34 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.10.2021. godine, pa do isplate,
- za mjesec oktobar 2021. godine iznos od 2.075,63 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.11.2021. godine, pa do isplate,
- za mjesec novembar 2021. godine iznos od 2.174,48 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.12.2021. godine, pa do isplate,
- za mjesec decembar 2021. godine iznos od 2.230,93 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.01.2022. godine, pa do isplate,
- za mjesec januar 2022. godine iznos od 2.306,69 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.02.2022. godine, pa do isplate,
- za mjesec februar 2022. godine iznos od 1.891,00 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.03.2022. godine, pa do isplate,
- za mjesec mart 2022. godine iznos od 1.917,12 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.04.2022. godine, pa do isplate,
- za mjesec april 2022. godine iznos od 1.863,80 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.05.2022. godine, pa do isplate,
- za mjesec maj 2022. godine iznos od 1.903,48 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.06.2022. godine, pa do isplate,

- za mjesec juni 2022. godine iznos od 2.121,52 KM sa zakonskom kamatom počev od 01.07.2022. godine, pa do isplate, pod prijetnjom prinudnog izvršenja u roku od 15 dana. Obavezuje se tužena da za tužitelja uplati obavezne doprinose za penzijsko i invalidsko osiguranje, za period od 01.12.2019. godine do 30.06.2022. godine, u iznosu od 24.148,88 KM, pod prijetnjom prinudnog izvršenja u roku od 15 dana.

Tužena se obavezuje da plati troškove parničnog postupka u iznosu od 5.356,19 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude.“

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Goraždu broj: 45 0 Rs 040024 23 Rsž od 06.03.2023. godine žalba tužene je uvažena i prvostepena presuda preinačena tako da je u cijelosti odbijen tužbeni zahtjev. Istom presudom preinačena je i odluka o troškovima postupka i tužitelj obavezan da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.293,90 KM.

Protiv drugostepene presude reviziju je blagovremeno izjavio tužitelj i to zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom da se revizija usvoji i drugostepena presuda preinači tako da se žalba tužene odbije i prvostepena presuda potvrdi, uz obavezivanje tužene na naknadu troškova nastalih u povodu revizije.

U podnesenom odgovoru na reviziju tužena je osporila osnovanost revizijskih prigovora i predložila da se revizija odbaci kao nedopuštena, odnosno odbije kao neosnovana.

Nakon što je ispitao pobijanu presudu u granicama propisanim odredbom člana 241. stav 1. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu: ZPP), ovaj sud je odlučio:

Revizija nije osnovana.

U postupku koji je prethodio reviziji utvrđeno je slijedeće činjenično stanje:

Tužitelj je, osnovom ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 01.02.2018. godine, bio zaposlenik tužene na radnom mjestu rukovodilac Sektora za standardizaciju, osiguranje kvaliteta i zaštitu na radu. Nakon izvršenih konsultacija sa svojom sindikalnom podružnicom i dobivenog pozitivnog mišljenja tužena je dana 21.11.2019. godine donijela Odluku o izmjeni i dopuni sistematizacije radnih mjesta, kojom je, između ostalog, ukinula Sektor za standardizaciju, osiguranje kvaliteta i zaštitu na radu, umjesto koga su uvedene dvije nove organizacione cjeline i to Služba za kontrolu kvaliteta i Služba za standardizaciju, zaštitu okoliša i investicije. Navedenom Odlukom utvrđena su i radna mjesta u okviru navedenih službi, tako da je nova sistematizacija radnih mjesta podrazumijevala ukidanje radnog mjesta tužitelja. Istog dana tužena je donijela i Odluku o izmjeni i dopuni Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji, nakon čega je donijela novi Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji, čija primjena je započela sa danom 01.12.2019. godine.

Dana 29.11.2019. godine tužena je pismenim dopisom zatražila od svoje sindikalne podružnice saglasnost za namjeravanu odluku da tužitelju otkaže ugovor o radu, uz ponudu izmijenjenog ugovora o radu na neodređeno vrijeme na radnom mjestu VSS

---

¹ „Službene novine F BiH“ broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15

Tehnolog konstruktor, budući da je ranije radno mjesto tužitelja ukinuto zbog izvršenih organizacionih izmjena.

Sindikalne organizacija tuženog je aktom od 02.12.2019. godine dala saglasnost za namjeravanu odluku tužene, nakon čega je tužena, istog dana, donijela Odluku o otkazu ugovora o radu tužitelja s ponudom izmijenjenog ugovora o radu (u daljem tekstu: Odluka o otkazu). Izrekom navedene Odluke o otkazu tužitelju je otkazan ugovor o radu od 01.02.2018. godine, zbog organizacijskih razloga, i istovremeno ponuđeno zaključenje ugovora o radu na neodređeno vrijeme na radnom mjestu VSS Tehnolog konstruktor, te je tužitelj pozvan da se u roku od osam dana po prijemu odluke izjasni da li prihvata ponudu, uz upozorenje da će mu radni odnos prestati, u okviru otkaznog roka od 14 dana, ukoliko odbije ponudu ili se o njoj ne očituje.

Ugovor o radu kojim se tužitelj raspoređuje na radno mjesto Tehnolog konstruktor protokolisan je dana 01.12.2019. godine, uz konstataciju na ugovoru da se isti primjenjuje od navedenog datuma. Radno mjesto koje je tužena tužitelju ponudila jedino je upražnjeno radno mjesto koje je odgovaralo njegovoj stručnoj spremi i niže je rangirano od njegovog ranijeg radnog mjesta, budući da kod tužene više nije bilo upražnjenih rukovodnih radnih mjesta.

Tužitelj je dana 31.12.2019. godine podnio tuženoj zahtjev za zaštitu prava povodom Odluke o otkazu od 02.12.2019. godine, ali tužena nije odlučila o tom zahtjevu.

U iznesenoj činjeničnoj i pravnoj situaciji prvostepeni sud je, primjenom članova 106. i 118. Zakona o radu² u vezi sa članovima 21. do 25. Zakona o vijeću zaposlenika³, usvojio tužbeni zahtjev, zaključivši da je tužena u konkretnom slučaju postupila suprotno odredbi člana 24. Zakona o vijeću zaposlenika, uslijed čega je sporna Odluka o otkazu ništava u smislu odredbe člana 25. Zakona o vijeću zaposlenika. Naime, prvostepeni sud ocjenjuje da tužena nije, shodno odredbi člana 24. stav 1. Zakona o vijeću zaposlenika, podatke o namjeravanoj odluci dostavila sindikalnoj podružnici najmanje 30 dana prije donošenja odluke, tako da sindikalna podružnica nije imala na raspolaganju dovoljno vremena za konsultovanje radi davanja mišljenja kako bi ono moglo uticati na donošenje namjeravane odluke.

Pored toga, prvostepeni sud zaključuje da je tužena dejstvo navedene saglasnosti nezakonito primijenila retroaktivno, budući da je sindikalne podružnica saglasnost dala 02.12.2019. godine, a da je novi ugovor o radu protokolisan i zaključen dana 01.12.2019. godine.

Suprotno pravnim zaključcima prvostepenog suda, drugostepeni sud je izveo zaključak da ne postoji povreda procedure propisane zakonom zbog koje bi Odluka o otkazu ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu bila ništava, te je shodno tome prvostepenu presudu preinačio i tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan.

Tužitelj je u reviziji naveo da drugostepenu presudu pobija isključivo iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava, ali iz sadržaja revizije (strana četiri, drugi i treći pasus i

---

² „Službene novine F BiH“, broj: 26/16, 89/18 i 23/20

³ „Službene novine F BiH“, broj: 38/04

strana pet, prvi i drugi pasus) proizilazi da prigovara da je pobijana presuda zahvaćena povredom odredaba parničnog postupka iz člana 209. u vezi sa članom 123. stav 1. ZPP.

Navodi kojima tužitelj osporava utvrđenja drugostepenog suda o zakonitosti Odluke o izmjeni i dopuni sistematizacije radnih mjesta tuženog od 21.11.2019. godine, Odluke o izmjeni i dopuni Pravilnika o unutrašnjoj organizaciji tuženog od 21.11.2019. godine te Odluke o otkazu ugovora o radu tužitelja od 02.12.2019. godine sa ponudom izmijenjenog ugovora o radu, iznoseći tvrdnju da je sud pogrešno utvrdio da tužitelj nije dokazao činjenice na kojima zasniva svoj tužbeni zahtjev, tačnije da tužena nije u predviđenom roku obavila konsultacije sa Vijećem zaposlenika, odnosno sindikatom, predstavljaju prigovore činjenične prirode kojima tužitelj iznosi svoju stranačku ocjenu izvedenih dokaza, koju suprotstavlja sudskoj ocjeni tih dokaza na kojima je pobijana odluka zasnovana. Kako se drugostepena presuda ne može pobijati pozivom na pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, to revizijski sud te prigovore ne može razmatrati u okviru revizijskog razloga povrede odredaba parničnog postupka (član 240. stav 2. ZPP).

Nije ostvaren ni revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava.

Prema odredbi člana 24. stav 1. Zakona o vijeću zaposlenika, podaci o namjeravanoj odluci iz člana 23. ovog Zakona dostavljaju se vijeću zaposlenika najmanje 30 dana prije donošenja odluke.

Odredbom stava 2. istog člana propisano je da vijeće zaposlenika u roku od sedam dana od dana dostavljanja podataka iz stava 1. ovog člana o namjeravanoj odluci dostavlja primjedbe i prijedloge kako bi rezultati konsultacija mogli uticati na donošenje namjeravane odluke.

Smisao odredbe člana 24. u vezi sa članovima 23. i 26. Zakona o vijeću zaposlenika, kao i odredbe člana 118. Zakona o radu, je da postupak donošenja odluka važnih za položaj radnika bude transparentan i da se predstavnicima radnika omogući da se upoznaju sa razlozima namjeravane odluke poslodavca i da nakon toga izraze svoje mišljenje o namjeravanoj odluci, kako bi se omogućio uticaj radnika na zakonitost postupka i same donesene odluke.

Nesporno je, kako su to naveli sudovi nižeg stepena u obrazloženju svojih odluka, da se na otkaz ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu primjenjuju odredbe o otkazu, pa i odredbe o obavezi poslodavca da se konsultuje sa vijećem zaposlenika prije donošenja odluke o otkazu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu.

Nije sporno ni da podaci o namjeravanoj odluci vijeću zaposleniku moraju biti dostavljeni potpuno i blagovremeno, tako da mu se omogući davanje primjedbi i prijedloga, kako bi rezultati konsultacije mogli realno i efektivno uticati na donošenje namjeravane odluke poslodavca.

Nesporno je utvrđeno da kod tužene nije formirano vijeće zaposlenika, tako da sindikat ima obaveze i ovlaštenja koja se na osnovu zakona odnose na vijeće zaposlenika (član 31. stav 3. Zakona o vijeću zaposlenika).

Kod utvrđenih činjenica da je tužena dopisom od 29.11.2019. godine obavijestila svoju sindikalnu podružnicu o namjeravanoj odluci da tužitelju otkáže ugovor o radu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu, uz navođenje potpunih podataka koji predstavljaju razlog za donošenje namjeravane odluke, te da se sindikalna podružnica dana 02.12.2019. godine očitovala da je saglasna sa takvom odlukom tuženog, kao i da je tužena dana 02.12.2019. godine donijela namjeravanu odluku o otkazu, i po ocjeni ovog suda nema osnova za zaključak o postojanju povrede procedure zbog koje bi sporna odluka bila ništava.

Sindikalna podružnica nije tražila od tužene dostavljanje eventualne dopune podataka ili produženje vremena za dostavljanje svog mišljenja (u svome dopisu od 29.11.2019. godine tužena nije sindikatu ni odredila rok za dostavljanje mišljenja), te se jasno i nedvosmisleno izjasnila o namjeravanoj odluci tužene, što upućuje na to da je sindikalnoj podružnici na zakonit način bilo omogućeno izjašnjenje i njen realan i efektivan uticaj na donošenje sporne odluke.

Pravilno je drugostepeni sud u razlozima svoje odluke (strana šesta, pasus posljednji i strana sedma, pasus prvi) zaključio da novi ugovor o radu od 01.12.2019. godine nije ništav isključivo zbog činjenice da je isti datiran jedan dan prije nego što je sindikalna podružnica tužene dala saglasnost na namjeravanu odluku o otkazu. Osnovano je drugostepeni sud zaključio da navedeni ugovor o radu sadrži sve bitne elemente propisane odredbom člana 24. Zakona o radu te da isti nije protivan ni prinudnim propisima niti moralu društva, a da naprijed navedena činjenica, sama po sebi, ne čini cijeli ugovor ništavim jer bi isti mogao opstati i bez izričito navedenog datuma zaključenja, budući da se datum početka važenja novog ugovora o radu može odrediti dovođenjem u vezu sa Odlukom o otkazu ugovora o radu, iz koje proizilazi da raniji ugovor o radu tužitelja prestaje da važi sa danom donošenja te Odluke, odnosno sa danom 02.12.2019. godine.

Neosnovano tužitelj navodi u reviziji da sporna Odluka o otkazu sadrži „prijetnju“ tužitelju da će mu u određenom roku prestati radni odnos ukoliko ne prihvati ponudu za zaključenje izmijenjenog ugovora o radu ili ukoliko se o toj ponudi ne izjasni u određenom roku. Navedeni sadržaj sporne Odluke o otkazu ne predstavlja nedozvoljenu prijetnju ili prinudu, već predstavlja obavezni, zakonom propisani, sadržaj takve odluke (član 107. stav 3. u vezi sa članom 105. stav 1. i 2. Zakona o radu).

Tužena je donošenjem novog Pravilnika o sistematizaciji na drugačiji način uredila svoju unutrašnju organizaciju, u okviru koje je ukinuto radno mjesto tužitelja jer u novoj organizaciji za to radno mjesto nije bilo objektivne potrebe, tako da navedena organizaciona promjena, kao autonomno ovlaštenje poslodavca, predstavlja opravdan razlog za predmetni poslovno uvjetovani otkaz ugovora o radu s ponudom izmijenjenog ugovora o radu (član 96. stav 1. tačka a) u vezi sa članom 107. stav 1. Zakona o radu).

Kako otkaz ugovora o radu i novi ugovor o radu nisu nezakoniti, to je neosnovan i zahtjev za isplatu razlike plaća i pripadajućih doprinosa, kako je to pravilno zaključio i drugostepeni sud.

Ostali revizijski prigovori nisu od odlučnog značenja sa aspekta predmeta spora (član 231. u vezi sa članom 253. ZPP).

Kako nisu ostvareni revizijski razlozi, kao ni razlog na koji ovaj sud pazi po službenoj dužnosti u skladu sa odredbom člana 241. stav 1. ZPP, to je primjenom odredbe člana 248. ZPP reviziju tužitelja valjalo odbiti.

U skladu sa odredbom člana 397. stav 1., a u vezi sa članom 386. stav 1. ZPP odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova sastava revizije jer isti nije postigao uspjeh u revizijskom postupku.

Predsjednica vijeća
Svjetlana Milišić-Veličkovski, s.r.